

ת"פ 37866/12- מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

2022 מרץ 02

ת"פ 18-12-37866 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופט גגה שמואלי-מאיר, סגנית הנשיא

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ מר אלעד אפק, מתחמה - נוכח

נ ג ד

הנאשם

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עוז'ד מאיר לחן - נוכח

גור דין

א. רקע כללי

1. כפי הנטען **בחלק הכללי** **לכתב האישום המתוקן בשנית**, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוונת בני זוג שאינם נשאים ולמתלוונת 3 בנות קטינות; במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגorer הנאשם, לסירוגין, בบיתה של המתלוונת (להלן: "הבית").
2. כפי הנטען **בעובדות האישום הראשון** **לכתב האישום המתוקן בשנית**, ביום 13.12.2018, בשעה שאינה ידועה במדויק, עת שהו המתלוונת ובנותיה הקטיניות בבית, נכנס הנאשם לבית, התישב על הרצפה והחל לצעוק ולצrouch.
3. באותו נסיבות, החזיקה המתלוונת בידה תבנית אפיה ובה מאפים, או אז, הכה הנאשם עם ידו את התבנית שהחזיקה המתלוונת בידה והתבנית נפלה על הרצפה והמאפים התפזרו לעבר הרצפה.
4. בהמשך לכך, המשיך הנאשם לצעוק ולקלל את המתלוונת, וזו ביקשה הימנו לעזוב את המקום.
5. באותו נסיבות, הכה הנאשם עם ידו צלוחית המכילה ביצה טרופה שהחזיקה המתלוונת בידה, ותכולת הצלוחית נשפכה אל עבר הקיר.
6. בנסיבות המתוירות ומשהעילה המתלוונת את המשטרה, לחש לה הנאשם באוזן 'דירה בלאך' אם היא תפנה למשהו.
7. הנאשם הודה בכל המיויחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין⁷ התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
8. כפי הנטען **בעובדות האישום השלישי** **לכתב האישום המתוקן בשנית** (יוער, כי האישום השני נמחק במסגרת ההסדר הדיני שנרכם בין הצדדים), כמה חדשים עבר למתואר באישום הראשון, התגלו וכיום בין הנאשם למATALונת בית, או אז, הנאשם ביקש מהמתלוונת לרדת למיטה ולהביא לו כבל שבה מצוי ברכבה.

9. באותו נסיבות ירדה המתלוונת לרכבה, ולפתע הגיח הנאשם, קילל אותה וניסה לתקוף אותה בכר שירק לעברה.

עמוד 1

10. הנאשם הודה בכל המិוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **ניסיונו תקיפה סתם - בן זוג לפי סעיפים 382(ב)(1) + 25 לחוק העונשין.**
11. כפי הנטען בעובדות האישום הרביעי לכתב האישום המתוקן בשנית, במהלך חודש Mai 2018, באותו ש空气中 ידוע במידעך, בשעת ערב בבית, התגלו ויכוח בין הנאשם למטלוננת בחדר השינה.
12. באותו נסיבות, תפס הנאשם בחזה של המטלוננת, קרע את חולצתה והטיח את המטלוננת אל עבר הרצפה.
13. בהמשך לכך, נכנסו בנותיה הקטיניות של המטלוננת לחדר וראו את המטלוננת כשהיא בוכה.
14. הנאשם הודה בכל המិוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **תקיפה סתם - בן זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.**
15. כפי הנטען בעובדות האישום החמישי לכתב האישום המתוקן בשנית, במהלך חודש אוקטובר 2017, באותו ש空气中 ידוע במידעך, בבית, התגלו ויכוח בין הנאשם למטלוננת על רקע הודעה שקיבל הנאשם לטלפון הנייד שלו מחברתו לשעבר.
16. באותו נסיבות, העירה המטלוננת את הנאשם משנתו, התרגזה על הנאשם וביקשה ממנו להתקשר לחברתו לשעבר, או אז, לקח הנאשם את הטלפון הנייד מידה של המטלוננת בכוח ושבר אותו.
17. בהמשך לכך, נטל הנאשם לידי תמונה של המטלוננת וגזר אותה באמצעות מספריהם.
18. הנאשם הודה בכל המិוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **היזק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.**
19. כפי הנטען בעובדות האישום השישי לכתב האישום המתוקן בשנית, במהלך חודש אוגוסט 2017, באותו ש空气中 ידוע במידעך, בבית, התגלו ויכוח בין הנאשם למטלוננת על רקע רצונה של המטלוננת להיבחן לתוכנית טלוויזיה.
20. באותו הנסיבות, נעל הנאשם את המטלוננת בבית, לקח את המפתח ולא אפשר למטלוננת לצאת החוצה, ואף נטל מידת המטלוננת את הטלפון הנייד שלה, תוך שהטלפון נפל ונשבר.
21. בהמשך לכך, דחף הנאשם את המטלוננת והטיחה בקיר, וכן מארב בידה של המטלוננת והוא נפלה על כיסא שהיה מצוי בסמוך.
22. הנאשם הודה בכל המិוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין; ובבעירה של היזק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.**
23. הצדדים הגיעו להסדר דיןוני לפיו, הנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן (בשנית), יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסaurus בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש קראות עינוי.
24. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה **تسקירים** ובסופם, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם

והמליך על ענישה שתחזר עבור הנאשם את החומרה שבתנהגוו האלימה.

.25. בוגף הנסיבות, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחוי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעברות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותן נתונם הרלוונטיים לשאלת העונש שהיליהם אתייחס בהמשך.

.26. למען שלמות התמונה יצין, כי ביום 09.08.2020, הועבר תיק זה לבית משפט השלום באשקלון בהתאם לכללים החדשניים בדבר ניוטב תיקים במחוז דרום, ואילו ביום 08.11.2020, הושב תיק זה לטיפולו של מوطב זה על ידי המותב בבית משפט השלום באשקלון לבקשת הצדדים. עוד ולמען שלמות התמונה יצין, כי הטיעונים לעונש נשמעו בשתי פעימות שונות האחת, ביום 19.10.2021 והשנייה, ביום 21.02.2022, לאחר שהתקבלו בעניינו של הנאשם תסקרים משלימים מאות שירות המבחן.

.27. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 09.12.2021, עולה כי הנאשם **מתאים** להשתלב במרקם עבודות שירות במגבלות.

טייעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

.ב.

.28. המאשימה עמדה על חומרת מעשו של הנאשם ועל הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם ועתרה לקבוע מתוך עונש הולם נפרד לכל אישום (הגע בין מאסר מותנה או מאסר קצר ברף התחתון ועד ל-6-18 חודשים מאסר בפועל ברף העליון), תלוי בחומרת כל אישום ובנסיבותיו. תוך המתחם סברה המאשימה כי בשל עברו הפלילי של הנאשם; צריכתו של הנאשם סמיים באופן קבוע; והעדר שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם עם שירות המבחן חרף נזקקותו הטיפולית- יש מקום להשיט על הנאשם ענישה המוצעה **ברף הבינוני-גבובה** של המתחם, לצד ענישה נלווה.

.29. **מנגד**, ההגנה טענה כי יש לראות בכלל המעשים אירוע כולל אחד; חלקה על מתחם העונש שהציגה המאשימה, תוך שעמדה על הנسبות לקופה שללו למשעים; ועתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר בפועל. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם; לקיחת אחריות מלאה מצדו על ביצוען של העברות; בהחלטה בהליך הטיפולי הפרטי שעבר הנאשם (במקרה **ת.ל.מ**) והאמור בחווית הדעת שהוגשה מטעם המכוון; העובדה כי הנאשם קיבל לידי בסופו של יומם רישיון להחזקת קנאביס רפואי (השותט לדידה את הקרקע מהמלצת שירות המבחן); התנהלותו התקינה והנוורטטיבית של הנאשם; ומצבו הנפשי - ביקשה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בעניינו בענישה צופה פuni עדית.

.30. **כריאות לעונש** הגישה ההגנה את הראיות הבאות: המלצת מעסיק מיום 26.05.2020(**ג/1**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 14.09.2020 (**ג/2**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 06.02.2021 (**ג/3**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 10.04.2021 (**ג/4**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 18.04.2021 (**ג/5**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 06.05.2021 (**ג/6**); המלצת מעסיק מיום 07.02.2021 (**ג/7**); סיכון ביקור מטעם מכון "נעלה" מיום 14.07.2021 (**ג/8**); והמלצת מעסיק מעודכנת (**ג/9**).

.31. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה الأخيرة", שיתף על אודות הטיפול הפרטי שעבר ועל השפעתו הטובה על חייו; הייתה מצוי כום בדרך חדשה; וביקש כי ביטתה המשפטית יתחשב בו לעניין העונש ויעניק משקל לחלוף הזמן מאז בוצעו העברות.

דין והכרעה

32. ראשית חוכמה אצין, כי משנתתי דעתך ל מבחון הקשר ההפוך וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית-המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל**, [פרסום בכתב] (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, [פרסום בכתב] (03.09.2015); ע"פ 14/2015 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, [פרסום בכתב] (29.06.2015)), באתי לכל מסקנה כי יש לראות מכלול מעשי של הנאשם **כאיורע אחד**.

33. הדברים אמרים בשים לב לעובדה כי עסקינו במסכת מעשים שבוצעו בסמיכות יחסית של זמן (שנפרש על פני תקופה של שנה וחצי), וכאשר כל האירועים בוצעו כלפי אותה המתלוונת, על רקע יחסיהם הציגים של הנאשם והמתלוונת, ובאותו המקום (בביתה של המתלוונת). כמו כן, אף המשימה מצאה לנכון לצרף את המעשים המתוארים בכלל האישומים לכדי כתוב אישום אחד, דבר המלמד על הקשר המובהק הקיים שבין המעשים השונים המייחדים לנאים. בנוסף לאלו, המשימה ציינה בטיעונה לעונש כי מדובר במסכת של איורע אלימות; כי איורע רדף איורע; וכי ניכרת "אסקלציה" ברורה במעשיו של הנאשם (לשון המשימה) - דבר המלמד על כך כי אף לשיטת המשימה קיימת זיקה הדוקה בין כלל מעשיו של הנאשם כלפי המתלוונת. בהינתן כל האמור, כך לדידי, יש לראות מכלול מעשיו של הנאשם כ"איורע אחד", בעוד שהשקפה על כל אישום בעל איורע נפרד וሂעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

34. מילא ציין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגין המתחם), בית-המשפט זיהיר את עצמו שמא עשה עבירה זה או אחר "יבלע" מכלול האירועים, כך שה הנאשם לא "ענש בגין", וכל איורע זיכה להתייחסות רואה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשו לדבריו של בית-המשפט המוחזק בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 13-08-08-39844 **מדינת ישראל נ' פאייז אבו רקייק**, [פרסום בכתב] (26.12.2013)). עוד יש להוסיף כי החלטה כי מדובר באירוע אחד אינה בהכרח מחייבת עם הנאשם, שכן דоказה התבוננות על כלל האירועים כאשר מסכת עברינית אחת, צובעת את התנהלות הנאשם כלפי המתלוונת באורח חמור יותר מאשר התבוננות על כל אירוע בנפרד.

35. לאור אלה, ובהתאם למתחוה גזירת הדיון שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית-המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יזכור את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסתות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. **קביעת מתחם העונש ההולם**

36. בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרי המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועם, במידה הפיעעה בהם וב מידות הענישה הנוגגת.

37. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה **משמעותי התקיפה** שנעשו מצד הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם ורכושם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פרסום במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). לא ב כדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצדיה של עבירות התקיפה סתום, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי הזוג. גם בית-המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית-המשפט להורות למלחמה בעבירות האלימות בתחום המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השחתה עונשים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל לאחרי סורג ובריח (ראו לעניין זה, ע"פ 8314/03 **עוז נגד מדינת ישראל** (07.06.2005)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשרברי כי שיקול ההרתקה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

38. בכל הנוגע **לעבירות ההזק לרכוש בمزיד**, פגע הנאשם בערך המוגן הניצב בבסיסה של עבירה זו שהינו זכותו של הפרט ליהנות מגנה מפני פגעה והשחתה של קניינו, והדברים נאמרים ביותר שאת עת מדובר ברכוש השיר לבן משפחה.

39. בעצם ביצוע עבירת **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שונים להגן על שלוות نفسه של הפרט ועל חופש הפעולה

שלו, זאת כאשר מעשה האIOS נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בגיןו להסכמה החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם, שחוරמה של עבירה זו מקבלת משנה ווקף מקום שבו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשו, דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.08.2009)).

40. בשים לב לנسبות הקשורות ביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, וביחוד לנוכח אופיים, טיבם וריבוי המיעשים, ומובילו להタルם מפוטנציאל הנזק שהוא כרוך במעשה התקיפה של הנאשם את המטלוננט, סבורתני כי **הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ממשית**.

41. כך, בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, במסגרת האישום הראשון**, שקלתי לחומרה את התנהגותו הנלוזה של הנאשם עת הלה התישב על רצפת ביתה של המטלוננט, צעק וצראח, ולאחר מכן אף הפיל מוציאי מאכל שונים מידיה של המטלוננט. בכל הנוגע לדברי האIOS שהשמיע הנאשם כלפי המטלוננט, נתתי דעתך לכך שבמקרה הנדון, הנאשם הפנה את דבריו האIOS כלפי בת זוגו ולידיו, העובדה שעבירה זו בוצעה בתוך התא הזוגי צריכה להיות קיימת לחובתו. כן שקלתי את אופיו של האIOS אשר הפנה הנאשם נגד המטלוננט. כמובן, עבירת האIOSים הינה מגוונת ותלויה בסיבות. כך למשל, יש ליתן את הדעת לשאלת האם אופיו של האIOS היה קונקרטי או שמא כללי; האם האIOS הודגש באמצעות אמצעי חזותי (כדוגמת סיכון); והאם לאIOS נילואה מעשה אלים כגון דיר בלאק' אם תפנה למשהו, מצוי ברף שאינו גבוה באופן מיוחד. עם זאת יאמר, כי אין להタルם מהחומרה הנש��ת מעשיו של הנאשם כאשר הלה הילך אימיים על בת זוגו וניסיה להשתיקה בשעה שהאחרונה הזעיקה למקום את כוחות המשטרה. עוד ולחומרה, נתתי דעתך לכך שאת מעשיו ביצע הנאשם עת בנותיה הקטינות של המטלוננט שהוא באותו עת בבית, אם כי לא הタルמתי מכך שמכותב האישום לא ניתן ללמידה האם הקטינות חזות במו עיניהן בהתנהגותו משולחת הרسن של הנאשם.

42. כך, ובאשר **לאישום השלישי**, שקלתי את אופיה של האלימות אשר **ニסה** הנאשם להפעיל כלפי המטלוננט. כמובן, עבירה של התקיפה יכולה לחול על מגוון רחב של מעשים, החל מגירוש כלפיו הפנים, עבר בעיטה לכיוון אחת הגפיים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המיעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם, אשר כזכור יrisk לעבר המטלוננט, אינו מצוי ברף גבוה ולא נטען כי מעשהו גרם למטלוננט לנזק פיזי ממשי. עם זאת, הרי שאין להタルם מממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה מעשיו אלו של הנאשם.

43. כך, ובאשר **לאישום הרביעי**, שקלתי את אופיה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המטלוננט. במנעד החומרה של המיעשים, דומני כי מעשיו של הנאשם, אשר כזכור תקף את המטלוננט בכך **שתפס בחזה של המטלוננט, קרע את חולצתה והטיח את המטלוננט אל עבר הרצפה**, מצוי ברף שאינו נמוך כלל ועיקר. עוד יאמר, כי אכן מכותב האישום לא עולה כי למטלוננט נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להタルם מהנזק הפטוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומமದ ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו למטלוננט, עת היא סופגת את האלימות המבזה "בביתה מבצרה". כן נתתי דעתך לכך כי מדובר גיסא, בנותיה הקטינות של המטלוננט נכנסו לחדר לאחר נפילתה של המטלוננט לעבר הרצפה וחזו באים הבוכיה ודבר זה ישקל לחומרה, מайдך גיסא, ולוקלה, וכדברי ההגנה, יש להביא בחשבון את העובדה כי בנותיה של המטלוננט לא חזו בפועל במעשה האלימות עצמו.

44. כך, ובאשר **לאישום החמישי**, שקלתי את העובדה כי לאחר ויכוח שנתגלה בין המטלוננט לבין הנאשם, הנאשם שבר את הטלפון הנייד השיר למטלוננט, כאשר יש לזכור כי בימינו, מכשיר הטלפון הנייד, אינו רק חפץ המשמש

להוצאה ולקבלת שיחות טלפון ויש לו ערך אישי ורכושי רב (ראו לעניין זה, ת"פ (שלום י-ט) 12-05-2013 מדינת ישראל נ' מגדי סייד (פורסם ב公报, 29.05.2013); ת"פ (מחוזי י-ט) 26081-08-12 מדינת ישראל נ' ג'לאל אדריס (פורסם ב公报, 01.09.2013)). כן הבהיר בחשבונו כי בחמתו, המשיך הנאשם ג'לאל אדריס מספריהם תמונה של המטלוננט, דבר המלמד על האובסיביות שאחזה בו. אכן, מכתב האישום לא ניתן ללמידה על אודות ערכה הכספי או הסנטימנטלי של התמונה, אך שיקשה על בית המשפט להעיר את היקפו של הנזק שנגרם למטלוננט ואולם, הדעת נותנת כי כתוצאה מעשיו אלו של הנאשם נגרמו למטלוננט השפה ועוגמת נפש. עם זאת ולקולה, ועל אף שאין בדבר כדי להצדיק במאומה את התנהגותו משולחת הרسن של הנאשם, הרי שהבהיר בחשבונו כי כעולה מעובדות כתוב האישום היהתו זו המטלוננט אשר חוללה את האירוע בכך שהוא העירה את הנאשם משנתו על רקע הودעה שקיבל הנאשם לטלפון הניד שלו מחברתו לשעבר, בעודו מתרגצת על הנאשם וambilת הימנו להתקשר אליו.

45. וכן, ובאשר **לאישום השישי**, שקלתי את אופייה של האליםות אשר הפעיל הנאשם כלפי המטלוננט. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשיו של הנאשם, אשר צ�ור תקף את המטלוננט בכך **שדחף את המטלוננט והטיצה אל עבר הקיר, משך בידה עד שהמטלוננט נפלה על כסא**, מצויך והוא ברף חומרה שאינו נמור כלל ועicker. אמנם, גם כאן, לא עולה מכתב האישום כי למטלוננט נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהນזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומממד ההשלפה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה מעשיו של הנאשם. כן נתתי דעתן לנזק שנגרם לטלפון של המטלוננט כתוצאה מעשיו של הנאשם, אם כי לקולה שקלתי את העובדה כי הטלפון לא נשבר עקב פעולה מכונית של הנאשם, אלא נפל ונשבר כאשר הנאשם נטל מידיה של המטלוננט את הטלפון הניד.

46. עוד ולהרמלה, שקלתי את העובדה כי הנאשם גשל את המטלוננט בביתו, ולא אפשר לה לצאת החוצה. אמנם הנאשם לא הורשע בעבירה של קליאת שוא, ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רسن זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); רע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדה יחוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובוחינת הנסיבות שנלווה לעבירות בפרט.

47. כן שקלתי לקולה את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם גשלו מתחור התפרצויות כעם ספונטנית ומבליל שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לניסבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מוצעות עבירות האליםות כנגד בני זוג בעידנא דריתהא ומבליל שהערין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן. מנגד ולהרמלה, נתתי דעתן לכך שאינו מדובר במקרה אחד וכי הנאשם ניסה לתקוף, תקף, או היזק לרוכשה של המטלוננט בכמה מועדים שונים, דבר המשווה נורך חמור יותר למשעיו של הנאשם.

48. אשר **למדיניות העונישה הנוגעת** בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, יאמר כי מطبع הדברים, לא ניתן למצוא בפסקיקה מקרה שהינו זהה בדיקון לקרה שנדון לפני. שכן, גם שימושיים בפסקין דין שבhem נדונו מעשי אלומות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעומת ישוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האליםות הפיזית שהופעלה, בחומרת האויומים שהושמעו, וכיצד באלה. הרי שבכל הפרמטרים שצינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי העונישה שנקבעו בכל מקרה ומרקם.

49. על כל פנים, סקירת הפסקיקה מלמדת כי במקרים שבהם מדובר בנאים שהורשו ביצוע עבירות של **תקיפה סתם נגד בן זוג או יומיים**, בדף כלל נקבעו מתחמי העונישה שנקבעו בכל מקרה החמורים

ויתר בעונשי מאסר קכרים שניתן לרצותם בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ממושכים ברף העליון, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות, הכל בהתאם לנסיבות כל מקרה ומרקחה. להלן כמה גזרי דין אשר יש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה הנוגעת במרקמים שביהם הורשעו הנאים ביצוע מעשים דומים לאלו אשר ביצע הנאשם:בע"פ 303 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.01.2016);בע"פ 8833 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.12.2015); עפ"ג (מחוזי-מ) 15-05-57596 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.08.2015); ת"פ (שלום רמ') 4052-10-17 מדינת ישראל נ' סלאביק חורוש (פורסם בנבו, 13.02.2020); ת"פ (שלום רמ') 38546-09-18 מדינת ישראל נ' בר בן משה אזרזר (פורסם בנבו, 22.12.2019); ת"פ (שלום רח') 47351-08-18 מדינת ישראל נ' אביגיל לוון מזרחי (פורסם בנבו, 10.11.2019); ת"פ (שלום רמ') 31372-12-18 מדינת ישראל נ' עידן לוי (פורסם בנבו, 09.12.2019); ת"פ (שלום רח') 1140-07-19 מדינת ישראל נ' דוד פיקדו (פורסם בנבו, 03.11.2020); ת"פ (שלום נת') 52600-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 22.06.2021); ת"פ (שלום נת') 14092-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 23.05.2021); ת"פ (שלום ק"ג) 47118-09-14 מדינת ישראל נ' דן אברהם דמיטרי שדרין (פורסם בנבו, 25.01.2021); ת"פ (שלום ראל"צ) 46882-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 22.04.2021); ת"פ (שלום ראל"צ) 28482-05-20 מדינת ישראל נ' אלכסטי טוקר (פורסם בנבו, 14.09.2020); ת"פ (שלום רח') 26101-01-20 מדינת ישראל נ' דמיטרי שדרין (פורסם בנבו, 16.09.2020); ת"פ (שלום רח') 24792-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.09.2020).

50. באשר **למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות ההזקק לרכוש שאינה מצויה ברף חומרה גבוהה באופן מיוחד**, סקירת הפסיקה מעלה כי בדרך כלל, נקבעו מתחמי ענישה שברף התחתון שלהם עונשים בדמות מאסר מותנה או צו של"צ, וברפ' העליון מאסר בפועל של כמה חודשים, הכל בהתאם לנסיבות המקרה. כך למשל, ראו,ת"פ (שלום רמ') 40055-03-18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 04.08.2020); ת"פ (שלום רח') 28482-05-20 מדינת ישראל נ' אלכסטי טוקר (פורסם בנבו, 14.09.2020); ת"פ (שלום רח') 26101-01-20 מדינת ישראל נ' דמיטרי שדרין (פורסם בנבו, 16.09.2020); ת"פ (שלום רח') 24792-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.09.2020).

51. כאמור זה עתה, בעבירות מסוימת קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם להנלוות לעבירות, ואילו העונשים שימושתיים על הנאים השונים בהתאם להם, מוחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או הייעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהיליכים טיפוליים; גילם; ועוד.

52. כאן ייאמר, כי עינתי גם בפסקה שאליה הפניה המआימה, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המتابקות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבייטה המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושו עונשים החורגים לכולו או לחומרה מהמנעד שהוצע לעיל. כך למשל, בע"פ 3077 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.05.2016), מדובר במקרה שבו הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתמה-בן** זוג ונקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר בפועל, ואולם, שם היה מדובר בתקיפה חמורה וברוטלית מזו שבעניינו. כמו כן, ביטתה המשפט קבע באותו עניין כי המתלוונת סבלה ממשכת ארוכה של אלימות, מה גם שאוთה תקיפה שיוכסה לנאים, ככל מהספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם, מעשה תקיפה עצמאי.

53. כך או כך, וכיודע, הענישה היא אינדיידואלית ו"אין עסוקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 08.06.2015)). לעולם אין לגזר את עונשו של הנאשם על סמך כוורות העבירות שבין הוא הורשע, ויש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שמלילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול ביטתה המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההורם וגירות הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 25.06.2013))).

54. ככלם של דברים, לאחר שנתי עתי למכלול השיקולים המועגנים בסעיף 40(ג)(א) **לחוק העונשין** ובשים לב לצבר

העבירות, לנسبות ביצוען וחומרתן, דומני כי קביעה מתחם עונש הולם שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד (כעתירת ההגנה), לא תהולם נכוна את חומרת המעשים. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש הולם במקרה דין ינווע בין מאסר קצר שניתן לרוצתו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.**

ד. גזירת עונשו של הנאשם

55. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית-המשפט לשקל בעניין זה את הנسبות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, כפי שאלן מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.

56. בעניין זה, נתתי דעתך לעברו הפלילי הלא המכבד (ממין העניין) של הנאשם **(ה/2)**, הכול הרשעה אחת משנת 2014, בעבירות אiomים, הרשעה שהתיישנה אך לא נמחקה, בגין הלה נידון לעונשים של מאסר מוותנה והתחייבות.

57. עוד ולוקלה, בית-המשפט שת ליבו לעובדה כי הנאשם הוודה במוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר ואף חשוב מכך, יתר את הצורך בהעדתה של המתלוונת. כמו כן התרשמתי כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, ומצער עליהם. עוד, בית-המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי מאז מעורבותו בתיק הנוכחי הלה לא הורשע בעבירות נוספות (וכעולה מדברי המאשימה, התיק הפלילי שנפתח נגדו לאחר ביצוע העבירות בדין נסגר בהעדר ראיות), תוך שהלה מנהל כלל אורח חיים נורטטיבי ויצרני (כפי שעולה מהמלצות המUSIC שהוגשו בעניינו **(ג/1, ג/7)**).

58. עוד ולוקלה, נתתי דעתך לנسبות חייו המורכבות של הנאשם ולמצבו הנפשי (כעולה מتسקורי שירות המבחן ומוחות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו ביום 20.12.2018), כאשר ברוי כי היה בהן כדי להשפיע על הנאשם בבואו לבצע את העבירות שב桓 הוא הורשע.

59. כן שאלתי את העובדה כי הנאשם שהוא בגין תיק זה במעטך חדש ימים, וכי במשך תקופה ארוכה נוספת הלה היה נתון תחת תנאים מגבלים. ברוי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאים את חומרת מעשיו. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לניסבה זו במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

60. בנוסף לאלו, נתתי דעתך **לעמדתת של המתלוונת** כפי שהוא והובעה **בתסקורי שירות המבחן**. וכך, מדובר המתלוונת הנאשם גילה סבלנות רבה כלפי בנותיה, והוא שותף בגידולן. עם זאת, המתלוונת תיארה קשר זוגי שהוא מלאה במתיחות, כשהנהנים התאפיין בחוסר יציבות ולא אחת נהג לאבד שליטה ולפעול באליםות באופן בלתי צפוי. המתלוונת תיארה בפני שירות המבחן כי לאחר עדיבת הנאשם את עיר מגורייה הם עודם שומרים על קשר חבריו; כיום, היא אינה חששת מפני הנאים; ואולם, השיח ביניהם עלול להיות אלים ולפגוע בה מילולית ונפשית. וווער, כי בתסקורי המשלימים מיום 16.12.2021, מסר שירות המבחן כי בשיחה נוספת שניהל השירות עם המתלוונת הלה מסרה כי מזה ארבעה חודשים הקשר שלה עם הנאשם נתק באופן מוחלט, וכי היא אינה חששת מפניו.

61. ברוח הדברים האמורים יזכיר, כי ברוי כי שירות המבחן הוא בעל מעמד מיוחד, החב חובה אמון לבית-המשפט ותפקידו להביא בפניו את התמונה בכללותה (גם זו המרוחקת מכתב האישום), ובכלל זה את עמדת המתלוונת ואת הנזקים שנגרמו לה (ראוי והשוו, רע"פ 488/18 **סועאדים נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (04.03.2018) וכן - רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (30.12.2009)). לאור כל אלו, בית-המשפט לא יעוץ את עינויו אל מול אותו מידע שנמסר על ידי שירות המבחן מפיה של המתלוונת, ואולם הדבר יבוא בחשבון בנסיבות הנדרשת, כאשר ברוי כי האינטנס של המתלוונת איננו האינטנס היחיד שצורך לעמוד נגד עינויו של בית-המשפט.

ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא היא -קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במשורר החברתי, המשפטית והכלכלי (ראו והשו דבריו של כב' השופט א' אינפלד בת"פ (מחוזי בא"ר שבע) 11-09-20590 מדינת ישראל נ' פתחי ابو עסל, [פורסם בבלו] (17.06.2012)).

62. בנוספ', שאלתי את יתר הדברים האמורים בתסקרי שירות המבחן. כך, **בתסקירות הראשוני** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 19.05.2019, התרשם שירות המבחן כי הנאשם סובל מבעיות רבים ובהם, הפרעת אישיות והתמכרות לסמימן. להתרשומות שירות המבחן, הנאשם היה מצוי באוטה עת בהידרדרות نفسית; לא היה מעוניין להיגמל מסמים; התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן; הפר את תנאי המגבילים; ונעדר מוטיבציה לקדם את מצבו.
63. **בתסקיר השני** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 02.09.2019, שירות המבחן ציין כי במסגרת הליך המעצר התרשם השירות כי לנאים קיימת נזקקות טיפולית גבוהה, ו邏輯 נעשה ידו ניסיונות לשלב את הנאשם באפקטיבי שיקום בתחום הנפשי, בתחום ההתמכרות ובתחום האלימות הזוגית. הנאשם התגיס לסייעון לטיפול, אך לא באופן שאפשר את קידומו האפקטיבי של הטיפול, תוך שהנאים התקשה להימנע מצריכת סמים, והפר את תנאי מעצר הבית שבהם היה נתון. שירות המבחן התרשם כי לנאים נזקקות לטיפול אינטנסיבי במישור הנפשי, ההתמכרות ובהתנהלותו האלימה, תוך שהנאים נמצא במצבה נפשית מתמשכת לצד שימוש אינטנסיבי בסמים. חרף זאת, הנאשם נמנע מlestף פעולה, והתקשה לגייס כוחות לצורך טיפול.
64. כך, **בתסקיר השלישי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 19.01.2020, מסר שירות המבחן כי הנאשם המשיך לשולח צורך בהשתפות בטיפול בתחום ההתמכרות, אך הביע נוכחות מילולית להשתלב בתחום טיפול בתחום האלימות الزوجית. לאחר שסוכם עם הנאשם כי תנאי מקדים לטיפול הינו הפסקת השימוש בסמים מצדו, הנאשם נמנע מלמסור בדיקת שתן לגילוי שרידי סם, ניתק את הקשר עם שירות המבחן, תוך שהשירות התרשם כי הנאשם מתקשה להיעזר בהליך טיפול באותו שלב.
65. כך, **בתסקיר הרביעי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 24.05.2020, מסר השירות כי הנאשם מתקשה להיעזר בשירות המבחן, אינו מוחיב להליך טיפול מעמיק כנדרש במצבו, ובעיקר חושש למצבו המשפטי.
66. כך, **בתסקיר החמישי** מיום 18.08.2020, וב**בתסקיר השישי** מיום 22.09.2020, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מעוניין לעמוד בקשר עם שירות המבחן, מתקשה לשתף פעולה עם השירות, תוך שלשית שירות המבחן, הנאשם בחר באפקט טיפול פרטני (במסגרת מכון ת.ל.מ), במסגרתו הלה משפט פועלה באופן סלקטיבי תוך שעולה קושי מצד הנאשם להתייחס למכלול קשייו ומאפייניו, ולגורמי הסיכון שבמצבו.
67. וכן, **בתסקיר השביעי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 14.04.2021, שירות המבחן התרשם כי הטיפול האמבולטורי שבו נמצא הנאשם מזהה כונה אמן מקדם אותו בהיבטים מסוימים, וכי הלה מצליח לבסס במשך שנה קשר טיפול ולגלות בו יציבות, אך טיפול זה אינו נותן מענה מספק והוא מציב גבולות עבור הנאשם בתחום ההתמכרות לסמים, ובכך במידה מסוימת הטיפול האמור לשמור את דפוסיו השוליים, וכל עוד הנאשם אינו נגם מסמים, והוא מותר על דפוסיו וקשריו השוליים ועובדיו החוק, עומד עבינו הסיכון להתנהגות בעיתית ואלימה מצדנו.underline>
68. בהעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם עם שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצת שיקומית בעניין העונש, סבר השירות כי יש לתת משקל לחילוף הזמן מעט ביצוע העבירות ולאחר מכן שהנאים השתלב בטיפול פרטי בהתאם לכוכחותו. בסופו של יומם, המליץ השירות להשיט על הנאשם עונש מיוחד עבורו את החומרה הנשכפת מהתנהגותו האלימה. **בתסקיר השמיני** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 28.06.2021, שב ציין השירות כי הנאשם אינו מעוניין להשתלב בכל הליך טיפול במסגרת שירות המבחן.
69. **בשל השינוי שחל במצבו של הנאשם והעובדה כי הלה קיבל לידי רישיון לצריכת קנאbos רפואי**, התבקש שירות המבחן להתייחס פעמי נספה במצבו. בתסקירו המשלים מיום 16.12.2021, השירות המבחן ציין כי הנאשם הציג בפני השירות חוות דעת פסיכיאטרית מחודש מאי 2021 (מכון ת.ל.מ), (נ/6), הימה עולה כי הנאשם מאובחן עם הפרעה אפקטיבית דיכאוןית מתמשכת, כשהעוור שימוש בקנאבוס רפואי יכול לתרום לאיזונו, משחתיפול הרפואי לא הוועיל לו. כמו כן ציין השירות כי לנאים נפתח תיק מב"ד ביום 05.09.2021, במגון

- עבירות (וכאומר המדבר בתיק של דברי המאשימה נסגר מחוסר ראיות), דבר המשקף לכואורה את דפוסי הביעתיות של הנאשם אף מעבר לשימוש בסמים עצמו. שירות המבחן חזר והתרשם מהמורכבות ומהבעתיות במצבו של הנאשם, אשר על אף היותו מטופל ומצוי במעקב רפואי, הלה מתקשה להרחיק את עצמו ממצבי סיכון וכי הלה אינו מבין את פשר הפנויתו לשירות המבחן ואין מעניין בכך. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן העיריך כי הנאשם לא יתרם מהמשך הקשר עם השירות, וכי הלה אינו מתאים לביצוע צו מבחן או צו של"צ.
70. ביום 05.01.2022, הגיע שירות המבחן תסוקיר משלים נוספים בעניינו של הנאשם, מהם עולה כי להערכת השירות, הטיפול הרפואי הפרטני שבו מצוי הנאשם בעיקר תמיימי ודינامي, ופחות נוגע למצביו הסיכון ולדפוסיו השוליים, תוך שה הנאשם התנגד להשתלב הטיפול בתחום האלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן.
71. בסיכוןה של נקודה זו יאמר, כי בסופו של יום הנאשם סרב ליטול חלק בהליך שיקומיים מטעם שירות המבחן, אך שלשית השירות אותו מוקד בעיתוי, קוו אישיותו, ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירות לא אזון. למרבה הצער, יצא כי חרף הנזקקות הטיפולית במגוון מישורים, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן. אולם, שירות המבחן התרשם (כאמור) כי הטיפול האமבולטורי שבו נמצא הנאשם אכן מקדם אותו בהיבטים מסוימים, תוך שה הנאשם הצליח לבסס במשך שנה קשר טיפולי ולגלוות בו יציבות, והלה אף קיבל היתר לשימוש בקנאביס רפואי, אך לשיטת השירות טיפול זה אינו ניתן מענה מספק לשכל בעיתויו של הנאשם ואין מציב עבورو גבולות, תוך שה הנאשם מתקשה להרחיק את עצמו ממצבי סיכון, משלהו אינו מותר על דפוסיו וקשריו השוליים ועובדיו החוק, ומشكך ברוי כי עדין נשקף הימנו **סיכון** להישנות התנהגות בעיתית ואלימה.
72. עוד מצאתי להביא בחשבון במלול **שיקולו'** את הטיפול הרפואי שעבר הנאשם במסגרת מכון **"ת.ל.מ."** (שהינו רשות ארצית לטיפול פסיכולוגי), מהה תקופה של יותר משנה וחצי, וזאת מבלי שהקליטה ראש חיליה בתפקידו הסטטוטורי של שירות המבחן כגוף המקצועUi אותו קבע המשפט לסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמה מתקשה לאסוף ומכך שהמלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והובססות על היכרות ישירה עם הנאשם ונסיבותיו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של NAMES וסיכון השיקום שלהם (ראו והשוו, **בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמורה** (לא פורסם, 13.01.2011). ברוי כי לבית המשפט סמכות לעיין בחוקות דעת הפרטית כפי שמוטר לבית המשפט לעיין בכל עניין הרלבנטי לגיבוש החלטתו. בידי בית המשפט אף הסמכות לבקש התייחסות צו או אחרית של שירות המבחן למה שעולה מוחות הדעת הפרטית (ראו והשוו, **רע"ב 98/1318 לביא נ' שירות בגין הסוהר** (טרם פורסם, 16.4.1998)).
73. וכן, מוחות הדעת של המכון מהימים 06.02.2021; 14.04.2021; 14.09.2020; 14.04.2021; 18.04.2021; ו- 21.04.2021, עולה כי הנאשם החל את דרכו הטיפולית במכון בחודש מאי 2020, וכי הלה עודנו מצוי הטיפול במסגרת נוכן לכתיבת שורות אלה, תוך שבמסגרת ההליך הטיפולי, הנאשם משתמש במפגשים שכולים שיחות אישיות במסגרת פסיכותרפיה, אחת לשבע. המכון מצין כי הנאשם מגיע לכל המפגשים שנקבעו עמו, משתחף פעולה באופן מלא ומראה מחויבות להליך הטיפולי. כמו כן, חלק מההליך הטיפולי, הנאשם נמצא במעקב רפואי לצורך התמודדות עם הבעיות הנפשיות מהן הוא סובל, תוך שنمצא לנאם טיפול תרופתי המתאים לצרכיו, והNewsletter מתמיד בטיפול התרופתי אשר מסיע לו.
74. המכון התרשם כי הטיפול אותו מקבל הנאשם מסיע ביכולתו של הנאשם להתבונן במעשהיו ולהגיע לתובנות משמעותיות ואף לשינוי התנהגות; הלה מכיר במעשהיו ובנסיבותיהם שליהם, ולוקח אחריות על מעשיהם; עם הזמן ניתן להבחן בהנהגות מאופקת יותר ומאוזנת יותר מצדיו של הנאשם; כשኒיכר שה甯יגן עושה מאמץ של ממש לשיקם את חייו, חרף הקשיים השונים עימם הוא מתמודד. בסופו של דבר, המכון החווה דעתו כי שליחת הנאשם לריצוי מסר בפועל תרע את מצבו, תפגע בנסיבותיו לחוויות חיים נורמטיביים ותפגע במאפייני השיקום שלו.
75. בנוסף, שאלתי את העבידה כי הנאשם בסופו של יום קיבל לידי יותר לעשיות שימוש בסמס לצרכים רפואיים (במה שנקרא **המחלצת הפסיכיאטרית המומחית** מכון **ת.ל.מ.** הימנה עליה כי יש מקום לאפשר לנאם שימוש בקנאביס רפואי בשל ההפרעה האפקטיבית דיאוגנית המתמשכת ממנו הוא סובל (**ג/6**)).
76. הנה כי מצאתי לזקוף לחובת הנאשם את הדיפתו ברגל גסה את היד שהושטה לו פעם אחר פעם ואת סירובו

להשתתף בהליך שיקום במסגרת שירות המבחן, שהינו הגורם המוסמך לכך בחוק, תוך שהוא נמנע בפועל מלocket כל חלק בטיפול במגון בעיותו שהוצע לו על ידי השירות. עם זאת, לא הтельמת מהtag'ishto של הנאשם לטיפול פרט, אליו הוא פנה מיזמתו ומכספו, משך תקופה ממושכת, ואת הת躬שותה הגורמים הטיפולים מכך שהלה עשו מאץ של ממש לשיקם את חייו ולהזור למוטב; התمدתו בקבלת טיפול רפואי שנמצא מתאים לצרכיו במסגרת המבחן הפסיכיאטרי; וכי כוון הנאשם מחייב ברישון לשימוש בקנאביס רפואי (ambil גרווע מהמלצת שירות המבחן, הרי שבザירות יאמר, כי עצם העובדה כי כוון הנאשם מחייב ברישון לשימוש בקנאביס רפואי יכול להגדיר על כך שהתולות של הנאשם בסמים להקלת מצבו הרפואי/נפשי והובילו אותו להימנע מלהשתף פעולה עם שירות המבחן בבעית התמכרותו (ambil להתעלם מכך של שיטת השירות, נזקקתו הטיפולית של הלה הינה מגונת ולא התמצתה בהיבט ההתמכרות לסם)).

77. ברוח הדברים האמורים יזכיר, כי אכן שיקול השיקום יביא במקורה הנדון להקללה בעונשו של הנאשם, אולם לא יהיה בו כדי להטוט את הקפ' לכיוון סטייה הימנו לקולה או להימנע משליחתו למאסר, לריצוי בעבודות שירות. ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "נצחני שיקום" יהיה גם יפה כדי להביא להקללה בעונשו, ואילו לא שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפוליים במכון **ת.ל.מ** ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

78. כדיוע, לאינטרס השיקום חשיבות ניכרת, אולם אין עסוקין בשיקול שהוא בבחינת חזות הכל, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי עניינה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרונות המנחה בעונשה, לאחר תיקון 313) והרטעה (ראו והשוו, [ע"פ 14/1521 יוסף אלפיקר נ' מדינת ישראל, \(16.09.2015\); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, \(24.05.2016\)\)\]. שני שיקולי עניינה אחרים אלה, אף מקבלים משנה תוקף במקורה הנדון, עת עסוקין מהם שהורשע בצדUr עבירות אלימות בתחום המשפה.](#)

79. יתר על כן, אף אם הייתה קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממש לכך (ואיני קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי ביטת-המשפטה הכרח יסטה לקולה ממתחמי העונשה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40(א) חוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבירת-המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם העונשה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". כדיוע, יש לנוקט בהזרות בכל הנוגע לסתיטה ממתחמי העונשה בשל נימוקי שיקום ולחזור כל מקרה על נסיבותו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם בשל אמותו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים, בבחינת יצא מן הכלל - לסתות ממתחם העונש ההורם (ראו והשוו, [ע"פ 19/1229 יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל, \(01.07.2019\)](#)).

80. כללם של דברים, אכן מלאכת גזירת הדין אינה מלאכה קלה כל עיקר, ונדמה כי הקושי אף גובר מקום שבו מדובר בנאשם שמאצד אחד, ביצע שורת עבירות שאון להקל רأس בחומרתן ושלא ניאות להתגיס להליך טיפול במסגרת שירות המבחן, תוך שעדין נשקף הימנו סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק; אך מצד שני, חרב עברו הפלילי (הבלתי מכבד שהתיישן לו זה מכבר), הרי שלאורך השנים האחרונות תפוקדו חוק והוא מנhal ככלל אורח חיים נורמטיבי. אכן בריגל, עונשו של מי שהורשע בצדUr עבירות כגון אלה שבנה הורשע הנאשם- דינו לעונשה מחמירה. גם במקורה הנדון, ביט-המשפט אינו מתעלם מחומרת מעשיו של הנאשם ובוואדי לא מהנזקים שנגרמו למתרוננת. ועודין, בשים לב לנסיבות האישיות של הנאשם; עברו הפלילי הבלתי מכבד; גלו הצער; מצבו הבריאות והנפש; הודאו במיוחס לו; החרטה שהביע; התג'יסותם להליך אמבולטורי פרטני; קבלת רישיון לשימוש בקנאביס רפואי; וכל יתר מאפייניו החשובים אשר תוארו בגזר הדין - מצאתי כי ניתן ללבת לקראותו בזה הפעם, ולגזר את עונשו ברף הנמור של המתחם שנקבע על ידי. לצד אלה, הנזקים שנגרמו למתרוננת ימצאו את ביטויים בגזר הדין, וזאת בגיןו של רכיב הפסיכ' שיושת על הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

.א.

90 ימים מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות בניכוי ימי המעצר.

בהתאם לאמור בחותם דעת הממונה על עבודות השירות מיום 20.12.2021, העבודות תבוצענה במפעל חסד יד ביד, בדרך בית הדין 10, בלבד, במהלך חמישה ימי עבודה בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין - והכל אלא אם הממונה יקבע אחרת. לאור העובדה כי המועד שהומלץ על ידי הממונה לתחילה ביצוע העבודות חלף לו איזה, הנאשם יכול בריצוי העבודות השירות ביום 10.05.2022, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 00:08:00 שלוחת מרכז-רמלה של יחידת ברקאי אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי העבודות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

.ב. **מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג פשע.**

.ג. **מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסווג עונן, לרבות עבירות איומים והזק לרכוש בمزיד.**

.ד. **פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ע"ת/1.**

הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 22.1.5.22. מצ"ב טופס פרט נזוק.

.ה. **הנאשם יצחיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים או היזק לרכוש בمزיד וזאת במשך שנתיים מהיום.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 ממרץ 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של היזק לרכוש בمزיד. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של היזק לרכוש בمزיד במשך שנתיים מהיום, ישת עלי סך של 3,000 ₪.

אבקש פטור מאגרת סגורה.

החלטה

נרשמה לפני התcheinות הנאשם מביצוע העבירות כמפורט בՁר הדין.

המציאות מתבקשת להשיב למפקיד/ה הכספי שהופקדו בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה
כל שאין מניעה חוקית לכך.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומעמדו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסגורה הציבורית.
העתק הפרוטוקול ישלח לסגורה הציבורית.

**ניתנה והודעה היום כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02/03/2022 במעמד
הנווכחים.**

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**